

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

XI. Et Beatitudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

XI.
Et Beati-
tudo.

Homini autem optimum est, velle quod Deus vult. Apud Augustinum lib. 13. de Trinitate c. 3. Illa cujusdam facerissimi mimi predicatur urbanitas: qui cum se promisisset in theatro, quid in animo haberent, & quid vellent omnes, aliis ludis esse dicturum, atque ad diem constitutum ingenti expectatione major multitudo conflueret, suspensis & silentibus omnibus, dixisse perhibetur: Vili vultis emere, & caro vendere. In quo dicto levissimi scenici omnes tamen conscientias invenerunt suas, eique vera, ante oculos omnium constituta, & tamen improvisa, dicenti, admirabili favore plauserunt.... At si dixisset, omnes beati esse vultis, miseri esse non vultis, dixisset aliquid, quod nullus in sua non agnosceret voluntate. Tam perfecta est scilicet, ut ibidem capite octavo loquitur Augustinus, tam examinata, tam eliquata, tam certa sententia, Beatos esse omnes homines velle. Quis verò mortalium beatus esse dicendus est? Ab eodem Augustino iterum audiamus cap. 5. & cap. 8. Beatus non est, nisi qui omnia habet quæ vult. Non vivit beate,

cui

cui non adest quod vult. Neque habet quæcumque vult, nisi qui nihil vehementer desiderare consuevit, quàm quod ille voluerit, cujus voluntati nunquam resistitur. Præterquam quod homo, in ea mentis dispositione, Dei auxilio ac singulari protectione destitui non potest. Quid autem illi malorum eveniet, qui in immensæ bonitatis ac potentiæ clientelam concesserit? Aut si quæ mala accidant, quodnam eorum in bonum non evadet? Moses, Deuteronomii c. 33. Tribui Aser, quod nomen beatitudinem significat, benè precaturus: *Benedictus, inquit, in filiis Aser, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. Ferrum & æs calceamentum ejus. Sicut dies juventutis tuæ, ita & senectus tua.... Non est Deus alius, ut Deus rectissimi: ascensor celi auxiliator tuus. Magnificencia ejus discurrunt nubes, habitaculum ejus sursum, & subter brachia sempiterna: ejiciet à facie tua inimicum, dicetque: Conterere.* Unde Aser, id est fælicitas, unde oleum lætitiæ, unde ferreum æreumque robur, unde florens ætas & juvenilis

animus,

animus, unde perpetuæ de hostibus quibusvis victoriæ, nisi à Dei auxilio? Ubi Dei auxilium, nisi ubi fiducia in Deum? Ubi constans in Deum fiducia, nisi cùm sese homo in Dei manus ad omnia permiserit? *Non enim est alius Deus, ut Deus rectissimi: rectior autem nullus est, quàm qui se summæ inflexæque rectitudini adaptavit.*

XII.

Ac geminus Paradisus.

Dici solet, nec longè à verò: nam, ut ait Augustinus in Psalmum 32. *Lingua popularis plerumque est doctrina salutaris.* Dici itaque solet, Paradisum in hac vita primùm, deinde in altera, nemini contingere: atque adeò, qui placent Deo, per multas tribulationes transiisse fideles. Verum istud quidem: sed & hoc, ni fallor, verissimum: Esse, qui & hîc, & in altera vita, inferos habeant: contrà esse, qui & hîc & ibi, Paradisum inveniant. Inferos utrobique habent, qui calamitatum impatientes moriuntur. Paradisum utrobique inveniunt, qui se divinæ voluntati in eventis omnibus adiungunt. Quid enim in cælis agunt. Beati,